

ความสัมพันธ์ของสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากร
ทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ศศิประภา สิงห์ศิริ^{1*} และในตะวัน กำห่อม²

^{1*}นักศึกษา วิทยาลัยทองสุข 99/79 Boromarajonani Road, Bangkok 10170

²อาจารย์ วิทยาลัยทองสุข 99/79 Boromarajonani Road, Bangkok 10170

THE RELATIONSHIP OF ADMINISTRATIVE COMPETENCIES WITH EDUCATIONAL
INSTITUTION ADMINISTRATION EFFECTIVENESS OF
EDUCATIONAL PERSONNEL UNDER BANGKOK

Sasiprapha Singsiri^{1*} and Nnaitawan Kumhom²

^{1*}Student, Thongsuk College, 99/79 Boromarajonani Road, Bangkok 10170, Thailand

²Lecture, Thongsuk College, 99/79 Boromarajonani Road, Bangkok 10170, Thailand

*Corresponding author e-mail: sasiprapha_sing@gmail.com

วันที่รับบทความ 2 ธันวาคม 2568 วันที่แก้ไขบทความ 17 ธันวาคม 2568 วันที่ตอบรับบทความ 19 ธันวาคม 2568

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับสมรรถนะเชิงบริหาร 2) ศึกษาระดับประสิทธิผลและ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากร ทางการศึกษา จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามการสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ แจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า 1) สมรรถนะเชิงบริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบอันดับที่ 1 คือ ด้านการพัฒนาตนเอง รองลงมา คือด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และอันดับสุดท้าย ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ 2) ประสิทธิผลการบริหาร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน รองลงมาคือด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 และสามารถอธิบายความผันแปรของสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้ร้อยละ 88.80 ($R^2=0.888$) และผลการทดสอบสมมติฐานศึกษาสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาและพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : สมรรถนะเชิงบริหาร ประสิทธิภาพ การบริหาร

Abstract

This study aims to 1) study the level of administrative competency, 2) study the level of effectiveness, and 3) study the relationship of administrative competency with the effectiveness of school administration of educational personnel. Under Bangkok. The sample group used in this research was 385 educational personnel. The instrument used was a questionnaire. The statistics used to analyze the data were: Frequency breakdown Finding percentages, averages, standard deviations and analysis Pearson correlation coefficient.

The results of the study found that 1) administrative competencies Overall, it is at a high level. When considering each aspect, it was found that number 1 was the aspect of personal development, followed by the aspect of achievement. and last rank Morality, ethics and professional ethics 2) Administrative effectiveness The overall picture is at a high level. When considering each aspect, it was found that number 1 was the ability to solve problems within the school. Second is the ability to produce students with high academic achievement. And the last ranking is Ability to develop students to have positive attitudes and 3) studied the relationship between administrative competency and educational institution administration effectiveness. It was found that there is a relationship in the same direction with statistical significance at the 0.000 level and can explain the variation in administrative competency and educational institution administration effectiveness. Statistically significant at the 0.01 level was 88.80 percent ($R^2=0.888$) And the results of the test results of the hypothesis study of administrative competencies and the effectiveness of educational institution administration and found that Statistically significant at the 0.01 level.

Keywords: Executive competency, Efficiency, Administration

บทนำ

ปัจจุบันระบบการศึกษาของประเทศไทย ถือเป็นกลไกสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถและสมรรถนะของประชากรในชาติ ซึ่งเป็นกลไกและต้นทุนสำคัญต่อการพัฒนา ประเทศให้เท่าทันกับการแข่งขันในยุคของความเปลี่ยนแปลงในสังคมบริบทโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป้าหมายในการพัฒนา ด้านคุณภาพการศึกษา (สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, 2556) มุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนา ระบบและรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่เป็นอิสระคล่องตัวในการบริหารจัดการด้วยความ รับผิดชอบมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการศึกษาและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีการ พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาและการ ส่งเสริมประสิทธิภาพการดำเนินงานของสถานศึกษา มีสนับสนุนการจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามหลัก

ประโยชน์ที่ได้รับ ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐอย่างทั่วถึง เป็นธรรม โดยกำหนดให้ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้ตรงกับความรู้ความสามารถมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งได้มีการกำหนดเป้าหมายที่มีความสอดคล้องกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โครงสร้าง บทบาท และระบบการบริหารจัดการศึกษา มีความคล่องตัว ชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้ ระบบ การบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่งผลต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนอง ตามความต้องการของประชาชน และพื้นที่ และระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจและส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพแนวทางการปฏิรูปที่สำคัญคือปฏิรูปผู้บริหาร ครูอาจารย์ การเรียน การสอน การวัดผลและปฏิรูปโครงสร้างการบริหารจัดการให้มีคุณภาพ/ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น แนวทางที่สำคัญคือ ปฏิรูปผู้บริหาร ครูอาจารย์ การเรียน การสอน การวัดผลและปฏิรูปโครงสร้างการบริหารจัดการให้มีคุณภาพ/ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้กำหนดให้มีการทบทวนและประเมินผลทิศทางการสำเร็จและปัญหาอุปสรรคจาก การ ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 - 2563) โดยพิจารณาในแง่ของประสิทธิภาพของตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาการศึกษาฯ ยังประสบปัญหาในการ ดำเนินงานในแง่ของการบริหารตัวชี้วัด ได้แก่ ปัญหาในการกำหนด ตัวชี้วัดและการวางแผนโครงการ / กิจกรรมสำคัญ ปัญหาการถ่ายทอด การทำความเข้าใจและความสอดคล้องของตัวชี้วัดกับการ ดำเนินงานจริงจากฝ่ายที่เกี่ยวข้องปัญหาด้านการติดตาม รายงานผลตัวชี้วัด อุปสรรคเกี่ยวกับกลไก และทรัพยากรสนับสนุนการบริหารแผนพัฒนาการศึกษา ได้แก่ ปัญหาด้านโครงสร้างการบริหารงาน ทางด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ปัญหาด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและปัญหา ด้านความเปลี่ยนแปลงของทิศทาง เป้าหมายและนโยบายในการพัฒนาการศึกษาของสังคม อีกทั้ง ประเด็นการพัฒนาที่ควรวางแผนและกำหนดแนวปฏิบัติสำหรับการวางแผนทางการศึกษาในอนาคต รวมทั้งการพัฒนาระบบการบริหารการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลในการขับเคลื่อน การพัฒนาระบบการพัฒนาทักษะของครูและ บุคลากรทางการศึกษา ให้เกิดความพร้อมในการใช้งานของระบบเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับบรรทัดฐานใหม่ของสังคม และการให้ความสำคัญกับ ความต่อเนื่องและความจริงจังในการพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะในศตวรรษที่ 21 (สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร, 2560) และมีจุดเน้นในการ พัฒนาการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์ ความเปลี่ยนแปลงของโลกและประเทศไทย รวมทั้งสามารถสะท้อนถึงบริบทหรืออัตลักษณ์เฉพาะของกรุงเทพมหานคร ตลอดจนมีเป้าหมายใน การพัฒนาคุณลักษณะที่เหมาะสมกับบริบทของกรุงเทพมหานคร และจิต มีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี ไม่มีภาวะเจ็บป่วยจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรังและโรคจากการประกอบ อาชีพ ด้านที่ 3 ด้านมหานครสำหรับทุกคน มีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและด้านที่ 7 ด้านการบริหารจัดการเมืองมหานคร มีเป้าหมาย กรุงเทพมหานครให้บริการประชาชนด้วยความ สะดวก รวดเร็ว ถูกต้องและโปร่งใส โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ทันสมัย) เพื่อสนับสนุนนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัล และมีการบริหาร จัดการเมือง(กรุงเทพมหานคร) ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีคุณภาพและมี ประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) เพื่อให้

เกิดความสอดคล้องกับกำหนดนโยบายในการดำเนินงานใน สถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครและบรรลุตาม เป้าหมาย ทรัพยากรในการบริหารที่สำคัญหนึ่งใน นั่นคือบุคลากรทางการศึกษาและบุคลากรครูนั้น ส่งต่อ คุณภาพการศึกษาของนักเรียนโดยตรงอย่าง ไม่สามารถปฏิเสธได้ ปัญหาคุณภาพการศึกษาส่วนหนึ่งมาจาก คุณภาพชีวิตของบุคลากรทางการศึกษา (สุทธิศักดิ์ อ่อนตะวัน, 2563)

สถานศึกษาจึงเป็นองค์การหลักที่สำคัญในการนํานโยบายไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่กำหนด บริหารจัดการให้การบริการการศึกษาแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและเสมอภาค สถานศึกษาในฐานะเป็นหน่วยงานทางการศึกษามีหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่ สังคมต้องการ งานของสถานศึกษาจะมีประสิทธิภาพเกิดและเกิดประสิทธิผลขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจของ บุคลากรในสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องแสดงบทบาทของผู้นำทางการศึกษาทั้งในด้านการเรียน การสอน การร่วมมือกับสมาคมวิชาชีพ มีความรอบรู้ทันเหตุการณ์เกี่ยวกับแนวคิดใหม่และนวัตกรรมทางด้าน การศึกษาและทำให้มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษาและชุมชน(สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2560)

ในปัจจุบัน แนวคิดประสิทธิผลขององค์กรมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์กรทุก ประเภท เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิผลในผลผลิต บริการ และผู้รับบริการในทุกกลุ่มและทุกประเภทขององค์กร ด้วย เหตุนี้ผู้บริหารในฐานะผู้นำจะต้องคำนึงถึงการบริหารเพื่อให้เกิดประสิทธิผลขององค์กรเป็นสำคัญ ในด้าน การศึกษาเกี่ยวกับการบริหารเพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงขององค์กรและสถานการณ์ปัจจุบัน สิ่งที ทางนักวิชาการทางด้านการศึกษาให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ประการหนึ่งคือ ภาวะผู้นำของผู้บริหารกับ ประสิทธิผลขององค์กรหรือโรงเรียน เนื่องจากการบริหารงานใดๆ จะเกิดประสิทธิผลได้นั้น ผู้บริหารจะต้องใช้ ภาวะผู้นำกระจายความรับผิดชอบอย่างเป็นธรรมไปสู่ผู้ใต้บังคับบัญชาในหน่วยงานของตน ผู้บริหารในยุค โลกาภิวัตน์จึงมีความจำเป็นต้องใช้ภาวะผู้นำให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆโดยสามารถปรับตัวให้ เหมาะสมกับทุกสถานการณ์ได้ และใช้ความรู้ความสามารถของตนให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารงานอย่าง ประสิทธิภาพด้วย การที่โรงเรียนจะมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการองค์กรจะส่งผลต่อประสิทธิผลของ องค์กร ตลอดจนรัฐบาล หากผู้นำปราศจากภาวะผู้นำแล้ว การบริหารกิจการต่างๆ ก็ไม่อาจสัมฤทธิ์ผลได้เลย ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่า ถ้าผู้บริหารโรงเรียนมีความเป็นผู้นำที่ดี สามารถใช้แบบภาวะผู้นำได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ผู้ร่วมงานเพิ่มความสามารถในการปฏิบัติงานและใช้ความสามารถอย่างเต็มที่เพื่อช่วยใช้การ ปฏิบัติงานในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน (เบญจพร ไชกัญหา, 2563)

ทั้งนี้ ประสิทธิภาพที่องค์กรดำเนินการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดโดยมีความสำคัญ อย่างยิ่งต่อการดำเนินการของโรงเรียน เนื่องจากแนวความคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนเกิดความ ต้องการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งให้เกิดความเสมอภาคของการให้บริการ การศึกษาแก่เด็กไทย ทุกคนมีความเท่าเทียมกันในคุณภาพของการจัดการศึกษาในโรงเรียนและลดความ เหลื่อมล้ำในคุณภาพของผลผลิตซึ่งหมายถึงคุณภาพของผู้เรียนที่ได้มีการกล่าวถึงอย่างกว้างขวางเป็นสากล ดังที่สถาบันนานาชาติเพื่อการวางแผนการศึกษาขององค์กรยูเนสโก ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาคุณภาพ

การศึกษาประกอบด้วยมิติที่สัมพันธ์กัน 3 มิติ ได้แก่คุณภาพของทรัพยากรที่ใช้ในการเรียนการสอนและคุณภาพของผลของครูและบุคลากรทางการศึกษา(Input) คุณภาพของกระบวนการเรียนการสอน (Teaching Process) และคุณภาพของผลผลิต (Output) กริสเซ และ มาร์เลค (Grisay & Mahlaek, 1991, p. 48 อ้างถึงใน ปิยวัช สีกันทา, ในตะวัน กำหอม และสมศักดิ์ ดลประสิทธิ์, 2565)นอกจากนี้ ประสิทธิภาพของโรงเรียนในแง่ของความสามารถมี 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งหมายถึงปริมาณและคุณภาพของนักเรียน ประสิทธิภาพของโรงเรียนที่สร้างความเชื่อมั่นได้สูงโดยวัดจากค่านิยมของชุมชนและผู้ปกครองนักเรียน 2) ความสามารถในการพัฒนาให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวก หมายถึงนักเรียนมีความคิดเห็นท่าทีความรู้สึกรหรือพฤติกรรมของผู้ที่ได้รับการศึกษา แสดงออกในทางที่พึงงาม สมเหตุสมผล และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยน และพัฒนาโรงเรียนซึ่งการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นโรงเรียนจะต้องมีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสมการกำหนดนโยบายต่างๆ ของโรงเรียนจะต้องสอดคล้องและทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆโดยเฉพาะในด้านการเรียนการสอน ควรมีนวัตกรรม สื่อการสอนใหม่ๆมีการค้นคว้าและพัฒนาสื่ออุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนการบริหารและการจัดการในโรงเรียนควรมีความยืดหยุ่นพอสมควร นับตั้งแต่หลักสูตร ควรปรับให้เหมาะกับสภาพท้องถิ่น สภาพของบุคลากรและทรัพยากรที่มีอยู่ การจัดการวิชาต่างๆ สำหรับการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมควรจัดให้พอเพียงและหลากหลาย (มานิชญ์ อรรถภัทรโฆสิต, 2565)

จากความเป็นมาและความสำคัญที่กล่าวข้างต้นทำให้ผู้ศึกษาได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะเชิงบริหารของผู้บริหาร ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ประเทศชาติ เพื่อให้ผู้บริหารสามารถพัฒนาพัฒนาตนเองในเชิงบริหาร ให้มีคุณภาพ มีความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและพัฒนาตนเองตามความคาดหวังของทุกฝ่าย โดยใช้แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะเชิงบริหาร สร้างโอกาสให้ผู้บริหารมีโอกาสพัฒนาสมรรถนะเชิงบริหารของตัวเองไปสู่ความการเป็นผู้บริหารมืออาชีพให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด สามารถทำหน้าที่ของตนเองได้อย่างเข้มแข็งจริงจัง เมื่อโอกาสมาถึง และดำเนินงานด้านการศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่มีคุณภาพของการจัดการศึกษาทุกระดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะเชิงบริหารของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครเป็นการศึกษาเชิงสำรวจ(Survey Study) ทำการวิจัยโดยการ

เก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยไม่ทราบขนาดของประชากรที่แน่ชัด และไม่ทราบสัดส่วนของประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 385 คน ได้มาโดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ ทารุโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1970: 607 – 610 อ้างถึงใน ในตะวัน กำหอม, 2559)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วยตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามมีรายละเอียดดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สมรรถนะเชิงบริหารของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ด้านดังนี้ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครประกอบด้วย 4 ด้านดังนี้ ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ด้านความสามารถในการแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อการศึกษาภาวะผู้นำเหนือผู้นำผู้บริหารต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ซึ่งแบบสอบถามดังกล่าว ได้สร้างขึ้นมาจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาให้มีความเหมาะสมครอบคลุมตัวแปรเนื้อหา วัตถุประสงค์ โดยได้รับการเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ในการตรวจสอบและหาความเชื่อมั่น (IOC) ภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด แบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสมรรถนะเชิงบริหารของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบปลายปิดใน 3 ด้านคือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยมีหลักเกณฑ์การประเมินผล รวม 15 ข้อ โดยแต่ละข้อเป็นการให้ความสำคัญในแต่ละด้าน ลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) (ในตะวัน กำหอม, 2559)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบปลายปิดใน 4 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการผลิต

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ด้านความสามารถในการแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียนโดยมีหลักเกณฑ์การประเมินผล รวม 20 ข้อ โดยแต่ละข้อเป็นการให้ความสำคัญในแต่ละด้าน ลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) (ในตะวัน กำหอม, 2559)

2. การพัฒนาเครื่องมือ

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์สมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา

2.2 สร้างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงของเนื้อหา เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถาม สื่อความหมายชัดเจนผู้อ่านแล้วเข้าใจ และนำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเที่ยงในเนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้สื่อความหมายให้ชัดเจน และใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence หรือ Index of Concordance) หรือเรียกว่า IOC โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาถึงความเห็น ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.6-1.0 แสดงว่า เป็นแบบสอบถามที่ใช้ได้ และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2.3 นำแบบสอบถามที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทดลองใช้ (Try-out) กับบุคลากรทางการศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.4 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาตรวจให้ความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามแบบครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .988

2.5 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 385 ชุด เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเท่ากับจำนวนประชากรทั้งหมด โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แจกแบบสอบถามและชี้แจงพร้อมอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องให้ตอบแบบสอบถามทราบ รวมถึงชี้แจงให้ทราบวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยตนเองทั้งหมด

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ทุกฉบับ และนับจำนวนให้เท่ากับจำนวนประชากร กรณีแบบสอบถามไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจะดำเนินการแจกแบบสอบถามใหม่อีกครั้งเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลเพื่อหาค่าสถิติ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามระดับสมรรถนะเชิงบริหารของบุคลากรทางการศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายข้อและรายด้าน แล้วนำเสนอในรูปตาราง ประกอบคำบรรยาย กำหนดระดับการปฏิบัติ ออกเป็น 5 ระดับ โดยการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลกับเกณฑ์แปรผลค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (ในตะวัน กำหอม, 2559)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อและรายด้าน แล้วนำเสนอในรูปตาราง ประกอบคำบรรยาย กำหนดระดับการปฏิบัติ ออกเป็น 5 ระดับ (ในตะวัน กำหอม, 2559)

ตอนที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสอบถามในตอนที่ 1 และข้อมูลแบบสอบถามในตอนที่ 2 นี้ไปวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านต่าง ๆ ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation) และวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation) มีดังนี้

1. ค่า r เป็นบวก และเข้าใกล้ 1 หมายถึง ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์กันมากในเชิงเส้น และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้าตัวแปรตัวหนึ่งเพิ่มขึ้น อีกตัวแปรหนึ่งและมามีค่าเพิ่มขึ้น หรือถ้าตัวแปรหนึ่งลดลง อีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าลดลงด้วย

2. ค่า r เป็นลบ และเข้าใกล้ -1 หมายถึง ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้าตัวแปรหนึ่งเพิ่มขึ้น อีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าลดลง หรือถ้าตัวแปรหนึ่งลดลง อีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าเพิ่มขึ้น

3. ถ้า r มีค่าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

4. ถ้า r เท่ากับ 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

เกณฑ์ในการพิจารณาความสัมพันธ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ดังนี้

0.81-1.00 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

0.61-0.80 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

0.41-0.60 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

0.21-0.40 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

0.01-0.20 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก

0.00 ความหมาย ไม่มีความสัมพันธ์เลย

Multiple Regressions

ใช้เมื่อทำการสร้างสมการถดถอย ประกอบไปด้วยตัวแปรทำนายตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไปและตัวแปรเกณฑ์ 1 ตัว โดยตัวแปรทั้งหมดควรจะอยู่ในมาตรวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale ถ้ามีตัวแปรใดอยู่ในมาตรวัดระดับ Nominal คือ Ordinal Scale ควรจะเปลี่ยนให้เป็นตัวแปรดัมมี่ (Dummy Variable)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำเหนือผู้นำ ผู้บริหารต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา เป็นการนำสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ใช้ในการหาความสัมพันธ์ของสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้โดยผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ค่าสถิติโดยการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) และการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ซึ่งเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่าที่ได้เรียกว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปกติจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00

สรุปผล

1. สมรรถนะเชิงบริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบอันดับที่ 1 คือ ด้านการพัฒนาตนเอง รองลงมา คือด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และอันดับสุดท้าย ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

2. ประสิทธิภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน รองลงมาคือด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation)

ความสัมพันธ์ของสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครพบว่า ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.700 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ด้านการพัฒนาตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.701 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัด

กรุงเทพมหานคร ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.786 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ความสัมพันธ์ของสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ 0.913 และสามารถอธิบายความผันแปรของพฤติกรรมผู้บริหารกับการมุ่งเน้นในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้ร้อยละ 88.80 ($R^2=0.888$) โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์

$$Y = a + B_1 X_1 + B_2 X_2 + B_3 X_3$$

$$\text{Decision} = 1.888 + 0.088X_1 + 0.052X_2 + 0.081X_3$$

$$(4.333) \quad (3.211) \quad (5.111)$$

จากสมการพยากรณ์พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ดีที่สุด คือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ รองลงมาคือด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพและอันดับสุดท้าย คือ ด้านการพัฒนาตนเอง

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ความสัมพันธ์ของสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ทุกสมมติฐานมีความสอดคล้อง คือ 1) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร 2) ด้านการพัฒนาตนเอง ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร 3) ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครและพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

1. สมรรถนะเชิงบริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบอันดับที่ 1 คือ ด้านการพัฒนาตนเอง รองลงมา คือด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และอันดับสุดท้าย ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของพงษ์พิทักษ์ นามนิตย์ (2564) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหาร

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของดุสิต ปรีพูล (2561) วิชาชีพครูมีจริยธรรมใน อยู่ใน ระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.09 ด้านการครองตน การครองคนและครองงาน มีคะแนนเฉลี่ย 4.21 4.05 และ 4.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาโนชญ์ อรรณภทรโฆสิต (2565) สมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของครูโรงเรียนเจ็ยไ้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะเชิงบริหารของครูโรงเรียนเจ็ยไ้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบอันดับที่ 1 คือ ด้านการพัฒนาตนเอง รองลงมา คือด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และอันดับสุดท้าย ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

2. ประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาของครู ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน รองลงมาคือด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก สอดคล้องกับงานวิจัยของวราภรณ์ สกุลวิวรรณ (2558) ปัจจัยความสำเร็จของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี ประสิทธิภาพของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปหาน้อย คือ การตรวจสอบ ความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้ปกครอง ทุ่มเทเวลาในการทำงาน สภาพแวดล้อมเป็นระเบียบและปลอดภัย บรรยากาศของความคาดหวังที่สูง พันธกิจของโรงเรียนมีความชัดเจน และมีภาวะผู้นำทางวิชาการและยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของนิรันดร์ สุโธด (2561) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน (ประเภทสามัญศึกษา) สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลาพบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน (ประเภทสามัญศึกษา) สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน (ประเภทสามัญศึกษา) สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก คือ ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน มีระดับเท่ากัน และด้านที่มีประสิทธิผลต่ำสุด คือ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาโนชญ์ อรรณภทรโฆสิต (2565) สมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของครูโรงเรียนเจ็ยไ้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาของครูโรงเรียนเจ็ยไ้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนอำเภอโพธาราม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน รองลงมาคือด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก

3. ความสัมพันธ์ของสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครพบว่า ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.700 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ด้านการพัฒนาตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.701 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.786 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาโนชญ์ อรรทภักตร์โฆสิต (2565) สมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของครูโรงเรียนเจ็ยไ้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของครูโรงเรียนเจ็ยไ้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี พบว่าคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุดคือ สมรรถนะเชิงบริหาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผล ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุดคือด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผล ในระดับสูง รองลงมาคือการพัฒนาตนเอง เท่ากับด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผล ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย
 - 1.1 เพิ่มการอบรมและจัดกิจกรรมด้านด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ
 - 1.2 ควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก หรือการเข้าร่วมกิจกรรมด้านสังคมศาสนาและวัฒนธรรม
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอื่นๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับใช้ในการพัฒนาการศึกษาต่อไป
 - 2.2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนอื่นที่มีขนาดใหญ่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับใช้ในการพัฒนาการศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- ดุสิต ปริพุณ. (2561). การพัฒนาจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1. (หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา บัณฑิตวิทยาลัย). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- นิรันดร์ สุธิด. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนกับ ประสิทธิภาพ ของโรงเรียนเอกชน (ประเภทสามัญศึกษา) สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด สงขลา. (หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ในตะวัน กำหอม. (2559). การวิจัยทางการศึกษา. เล่ม 2. วิทยาลัยทองสุข. กรุงเทพฯ
- เบญจพร ไชยภูหา. (2563). คุณลักษณะภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ องค์การแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของครูโรงเรียนนันทบุรีพิทยาคม. (หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). วิทยาลัยทองสุข.
- ปิยวัช สีกันทา, ในตะวัน กำหอม และสมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. (2565). ประสิทธิภาพการบริหารงานที่ส่งผลต่อ งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาคราษฎร์บำรุง) อำเภอ บางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี. วารสารวิชาการรัตนบุคย์. 4(1), 22-35.
- พงษ์พิทักษ์ นามนิตย์. (2564). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- มานิชญ์ อรรถภัทรโฆสิต. (2565). สมรรถนะเชิงบริหารกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาของครูโรงเรียน เจียไ้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี. วารสารวิชาการรัตนบุคย์, 4(3), 205-219.
- วราภรณ์ สกุลวิวรรณ. (2558). ปัจจัยความสำเร็จของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี. (หลักสูตรปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์และคณะ. (2556). ข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อสร้าง ความ รั บ ผิ ด ช อ บ (accountability). คั น เมี อ มี น ำ ค ม 10, 2556, จ ำ ก <http://tdri.or.th/priorityresearch/educational-reform-accountability>
- สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2560). รายงานสถิติการศึกษา ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2560). รายงานสถิติการศึกษา ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)*. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี

สุทธิศักดิ์ อ่อนตะวัน. (2563). *สมรรถนะของผู้บริหารกับความสุขของครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.